

بازتابی از دیدگاه برنارد لاسوس

سایمون بل، استاد معماری
منظر در دانشگاه استونی و
مدیر مرکز تحقیقات
OPENspace در دانشگاه
ادینبورگ و رئیس شورای
مدارس معماری منظر اروپا
(ECLAS)
s.bell@ed.ac.uk

● با اینکه ۱۲ سال پیش نقل قولی از برنارد لاسوس ادر خصوص تحلیل خلاق منظر [بیان شده بود، اما نشان از آگاهی پیشین وی دارد. در این مدت کنوانسیون منظر اروپا نیز تنها به امضا رسید و قدرت چندانی تا به امروز نداشته است. اگرچه نوستالژی به عنوان موضوعی تجدید حیات یافته دیده می شود، اما هنوز تفکیک سنتی میان شهر و روستا به میزان زیادی در عرصه سیاست های موضعی مطرح است و مدرنیسم نیز مدافعان خود را دارد، در حالی که نوستالژی باید موضوع اصلی بحث باشد. با این حال، مفهوم منظر به ویژه با مطرح شدن ایده هایی مانند "شهرسازی منظر" عمق یافته است. بدون شک تخصص و دیسپلین معماری منظر و سایر موضوعات دیسپلین های مرتبط جایگاهی وسیع تر یافته اند، به طوری که وسعت و محدوده این موضوع در میان پژوهشگران و مدرسان از توجه به پارک و باغ به نگرانی

– important in teaching of landscape architecture and in research. Thus, this truly interdisciplinary discipline is embracing a wide range of research methods and tools from many neighbouring disciplines while also seeking to develop its own methods of research through design – testing scenarios and alternatives and reflecting on the effects of different influences on a particular scale or place.

As the changes within society and the economy lead to dislocations among communities, a sense of place and a need to belong somewhere re-emerge as possibly nostalgic yearnings, perhaps, but certainly as important contributors to quality of life. Place building in an age of transformation is a major challenge and one that landscape architects need to learn more about.

To me landscape architecture has always been the art of transformation but it needs to be carried out and understood also through the science of transformation. The breakdown of the distinction between the urban and rural has been an important recent development now being given some attention in research and policy. Society is largely urbanised and more than 50% of people live in urban areas. Ideas such as urban agriculture and urban forestry – bringing what might be classified as rural

aspects into urban areas on the one hand and the penetration of new technology into rural areas are blurring this boundary, to say nothing of the emergence of the polycentric city region or the edge city. These areas – the peri-urban – are where transformations are most rapid, processes most focused and landscape problems most acute. These are the non-places where creative transformation is much more about understanding processes and endeavouring to guide change and where the potential of scenarios may be the greatest.

comme étant « hautement improbables », nous disent en fait beaucoup sur la résilience de tous les systèmes, y compris le paysage.

Ainsi, ils sont en tête de ce que l'architecture du paysage est tout au sujet - comprendres transformations de l'environnement économique, politique, sociale et physique qui nous entoure et tester la façon dont le paysage - à toutes les échelles - pourrait être transformé à son tour ; et de ce fait, notre niveau de contrôle possible devient - et doit devenir encore plus ; important dans l'enseignement de l'architecture du paysage et de la recherche. Ainsi, cette discipline véritablement interdisciplinaire inclue un large éventail de méthodes et d'outils de recherche dans de nombreuses disciplines voisines, tout en cherchant à développer ses propres méthodes de recherche grâce à la conception - des scénarios de test et d'alternatives et à la réflexion sur les effets des différentes influences sur une échelle ou un lieu particulier.

Tout comme les changements au sein de la société et de l'économie conduisent à des bouleversements au sein des communautés, un sentiment d'appartenance et un besoin d'appartenir à quelque part resurgit comme aspirations nostalgiques, peut-être, mais certainement comme d'importants contributeurs à la qualité de vie. Bâtir le lieu dans une ère

de transformation est un défi majeur dont les architectes paysagistes ont besoin d'apprendre davantage.

Pour moi, l'architecture du paysage a toujours été l'art de la transformation, mais elle doit être aussi réalisée et comprise par la science de la transformation. La répartition de la distinction entre le milieu urbain et rural a été un développement récent important étant donné une certaine attention dans la recherche et la politique. La société est largement urbanisée et plus de 50% de la population vit dans les zones urbaines. Des idées telles que l'agriculture urbaine et la foresterie urbaine - apportant ce qui pourrait être considéré comme les aspects rurales vers les zones urbaines et la pénétration des nouvelles technologies dans les zones rurales brouillent cette limite, sans parler de l'émergence de la ville-région polycentrique ou la ville de bord. Ces zones - péri-urbaines - sont les zones où les transformations sont les plus rapides, les processus les plus ciblés et les problèmes du paysage les plus aigus. Ce sont les non-lieux où la transformation créatrice est beaucoup plus conduite vers la compréhension des processus et l'orientation du changement et où le potentiel de scénarios peut-être le plus grand.

توجه به این فرآیندها طبیعتاً به آنچه لاسوس در به کارگیری سناریو مطرح کرد، منجر می‌شود. از آنجایی که بشر قادر به پیش‌بینی آینده نیست و آرمان‌های مدرنیسم در خلق فضاهایی برای مهندسی اجتماعی با شکست مواجه شد، ما نیازمند درک طیف پیچیده‌ای از عوامل منظر هستیم که دیگر قطعیت طرحی محدود را نداشته باشد. آزمون امکانات آینده در گام بعدی، ابزاری مهم در برنامه‌ریزی منظر است. نیاز به مشارکت مردمی در منظر همان‌گونه که در کنوانسیون منظر اروپا نیز عنوان شد به این تغییر به سوی شکلی مردمی‌تر از برنامه‌ریزی و طراحی کمک می‌کند. وقایع غیرمنتظره سال‌های اخیر مانند بحران‌های اقتصادی نشان داد سناریوهایی که برحسب تجارت به شکل معمول فرض شده‌اند و مدل‌هایی که براساس گذشته پایه‌ریزی شده‌اند ارتباط کمی با سناریوهای "تکان‌دهنده" براساس گروه‌های داخلی سازگار از عوامل دارند. تا زمانی که که اغلب "ممکن" به "بسیار غیرمتمثل" تنزل پیدا می‌کند، در واقع از انعطاف‌پذیری سیستم‌ها از جمله منظر، به ما می‌گوید.

بنابراین عوامل تغییردهنده، دانستن تغییرات در محیط اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فیزیکی پیرامون و آزمون راه‌هایی که منظر در تمام مقیاس‌ها ممکن است تحت تأثیر آن تغییر پیدا کند و میزان کنترل ما از این تغییرات چیزهایی هستند که معماری منظر را به وجود می‌آورند و نیازمند توجه بیشتر در عرصه آموزش و پژوهش معماری منظر هستند. از

seen a surge of interest in landscape from geographers, ecologists, archaeologists and many other disciplines, largely as a result of the European Landscape Convention. This convention focuses on the idea of perception by people and also on the processes or forces at work shaping landscape. This is where the shift in understanding and awareness among landscape architects reflects what Lassus suggested in regard to the changing aspects of landscape and the art of transformation. The architectural approach of designing an object to be built and which is then finished never had a reality for landscape architects who always work with plants and for whom the end of a project is the beginning of its development into a landscape and where the design is never finished. We now recognise the importance of all sorts of processes, transformations, evolutions and metamorphoses not only in landscapes but in global systems, in society, in technology and markets. We are in not really in control of very much at all and we should focus on understanding the processes and how they can be steered – if we are lucky – through good planning, design and management.

This focus on processes leads naturally to what Lassus was suggesting in the use of scenarios. Since we cannot predict the future and since the

jusqu'aujourd'hui. La génération des modernistes a largement dépassé le monde académique et en quelque sorte le post-modernisme eu moins d'impact sur le paysage. Nous avons également vu un regain d'intérêt dans le paysage des géographes, des écologistes, des archéologues et de nombreuses autres disciplines, principalement en raison de la Convention Européenne du Paysage. Cette convention met l'accent sur l'idée de la perception par les gens et aussi sur les processus ou les forces à l'œuvre de façonnage du paysage. C'est là que le changement dans la compréhension et la sensibilisation des architectes paysagistes reflète ce que Lassus a suggéré en ce qui concerne les aspects changeants du paysage et de l'art de la transformation. L'approche architecturale de la conception d'un objet à construire et qui n'est ensuite jamais finie eu une réalité pour les paysagistes qui travaillent toujours avec les plantes, dont la fin d'un projet est le début de son développement dans un paysage et où la conception n'est jamais finie. Nous reconnaissons maintenant l'importance de toutes sortes de processus, transformations, évolutions et métamorphoses non seulement dans les paysages mais dans les systèmes mondiaux, dans la société, dans la technologie et dans les marchés. Nous ne sommes pas vraiment en contrôle de beaucoup et nous devrions

درباره محیط زیست در مقیاس‌های محلی تا جهانی و بالعکس مبدل شده است.

یکی از موضوعاتی که معماران هرگز کمبود آن را تجربه نکرده‌اند تئوری معماری است در حالی که فقدان تئوری در منظر به وضوح آشکار است. نسل مدرنیست‌ها تا حد زیادی دنیای آکادمیک را تجربه کرده اما پست‌مدرنیست‌ها تأثیر کمتری بر منظر داشته‌اند. علاوه بر این پس از کنوانسیون منظر اروپا شاهد علاقه زیاد جغرافی‌دانان، بوم‌شناسان، باستان‌شناسان و سایر دیسپلین‌ها به منظر بوده‌ایم. این کنوانسیون به مفهوم ادراک مردم از منظر و همچنین درک فرآیندها و نیروهای شکل‌دهنده منظر می‌پردازد. اینجاست که شاهد تغییر در فهم و آگاهی در میان معماران منظر هستیم و جنبه‌های متغیر منظر و هنر تحول را که لاسوس مطرح کرد می‌بینیم. رویکردی که معماران در حرفه خود اتخاذ می‌کنند به گونه‌ای است که پس از ساخت شیء طراحی شده پایان می‌پذیرد، اما این موضوع هرگز برای معماران منظر مصداق نداشته است، چرا که آنها با گیاهان کار می‌کنند و پایان پروژه برای آنان به منزله آغاز توسعه آن در یک منظر واقعی و در جایی است که پروژه در آن به زندگی خود ادامه می‌دهد. همه ما در دنیای امروز از اهمیت انواع فرآیندها، تحولات و دگرگونی‌ها نه تنها در منظر بلکه در سیستم‌های جهانی، جامعه، فناوری و بازاریابی آگاه هستیم. با این حال به کنترل کامل این وقایع واقف نیستیم و باید تمامی توان خود را در تمرکز بر فهم فرآیندها و نحوه کنترل آنها با برنامه‌ریزی، طراحی و مدیریت صحیح به کار بندیم.

ideals of modernism to create spaces for social engineering have failed and since we need to understand a complex range of drivers of landscape change, no longer having the certainty of a finite design brief, then testing possible futures is becoming an important tool for planning of landscape. The need for increased public participation in landscape, as stated by the European Landscape Convention, also helps in this shift towards a more democratic form of planning and design. The events of recent years – financial crises etc – which were completely unexpected by all the so-called experts, have shown that scenarios which assume business as usual and models which are based on the past have little relevance and that "shock" scenarios based on internally consistent groups of drivers of change but which, while possible are often discounted as being highly improbable, actually tell us a lot about the resilience of all systems including the landscape.

Thus the area to transformation is what landscape architecture is all about – understanding transformations in the economic, political, social and physical environment around us and testing the ways in which the landscape – at all scales – might be transformed in turn, and our degree of possible control of this, is becoming – and needs to become even more

nous concentrer sur la compréhension des processus et la façon dont ils peuvent être orientés - si nous sommes chanceux - grâce à une bonne planification, une bonne conception et une bonne gestion.

Cet accent sur les processus conduit naturellement à ce que Lassus a laissé entendre dans l'utilisation des scénarios. Puisque nous ne pouvons pas prédire l'avenir et que les idéaux de la modernité pour créer des espaces pour l'ingénierie sociale ont échoué et depuis nous avons besoin de comprendre un ensemble complexe de facteurs de changement de paysage, de ne plus avoir la certitude d'un dossier de conception finie, alors, tester les futurs possibles devient un outil important pour l'aménagement du paysage. La nécessité d'une participation accrue du public dans le paysage, comme indique la Convention Européenne du Paysage, contribue également à cette évolution vers une forme plus démocratique de la planification et de la conception. Les événements de ces dernières années - crises financière, etc. - tout à fait inattendus par tous les soi-disant experts, ont montré que les scénarios qui supposent le « business as usual » et les modèles basés sur le passé, ont peu de pertinence. Les scénarios « choc » basés sur les groupes internes cohérents des moteurs du changement mais qui, bien que possible, sont écartés

متمرکزتر و مشکلات منظر بحرانی تر هستند. اینها لامکان‌هایی هستند که تحولات خلاقانه در آنها بیشتر در مورد فرایند دانستن و تلاش برای هدایت تغییر است و جایی که ممکن است در آن توانایی سناریوها بهترین باشد.

این‌رو، این دیسپلین میان رشته‌ای شامل طیف گسترده‌ای از روش‌ها و ابزارهای پژوهش از میان بسیاری از رشته‌های مرتبط می‌شود که به دنبال توسعه شیوه‌های پژوهشی و از طریق طراحی، آزمودن سناریو و آلترناتیوها و تأمل در تأثیرات مختلف بر یک مقیاس و امکانی خاص است.

همان‌گونه که تغییرات در جامعه و اقتصاد منجر به جابه‌جایی در میان جوامع می‌شود، حس مکان و نیاز به تعلق مکان احتمالاً با تمایلات نوستالژیک و مطمئناً به عنوان عاملی مهم در کیفیت زندگی، دوباره ظهور پیدا می‌کند. ساخت مکان در عصر تحول چالشی عظیم است که معماران منظر باید در مورد آن بیشتر آگاهی پیدا کنند.

برای من معماری منظر همیشه هنر تحول بوده است. اما باید از طریق علم تحول انجام و درک شود. نابودی تمایزات شهری و روستایی از توسعه‌های مهم اخیر بوده که در سیاست‌ها و پژوهش‌های امروز بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. جامعه عمدتاً شهرنشین شده است و بیش از ۵۰ درصد مردم در مناطق شهری زندگی می‌کنند. ایده‌های کشاورزی شهری و جنگلداری شهری که از یک‌سو به عنوان جنبه‌های روستایی در مناطق شهری طبقه‌بندی می‌شود و از سوی دیگر با نفوذ فن‌آوری‌های جدید در مناطق روستایی که مرز میان شهر و روستا را کم‌رنگ می‌کند، باعث شد ضرورت منطقه شهری چندمرکزی یا لبه شهری مطرح نشود. این مناطق پیش شهری، مکان‌هایی هستند که در آن تغییرات سریع‌تر، فرآیندها

Reflections of Bernard Lassus's Suggestion about Landscape Architecture

Simon Bell, Professor of Landscape Architecture at the Estonian University of Life Sciences and a Director of the OPENspace Research Centre, University of Edinburgh. President of ECLAS, the European Council of Landscape Architecture Schools. s.bell@ed.ac.uk

Simon Bell, Professeur d'architecture du paysage de l'Université estonienne des sciences de la vie et Directeur du Centre de recherche OPENspace, Université d'Edimbourg. Président de ECLAS, le Conseil européen des Ecoles d'Architecture du Paysage. s.bell@ed.ac.uk

Réflexion du point de vue de Bernard Lassus à propos du Paysage

This quotation from Bernard Lassus, although it is 12 years since he stated those words has turned out to be quite prescient. The European landscape Convention had just been signed and not yet come into force at that time and in the years between many things have happened. The traditional division between urban and rural is still with us to a large extent in the sectoral policy arena, and modernism still has its advocates while nostalgia has perhaps seen something of a resurgence – although nostalgia for what may be under debate. However, the concept of landscape – especially with ideas such as landscape urbanism – has perhaps taken some root. Certainly the profession and academic discipline of landscape architecture and the associated landscape related "neighbouring disciplines" take an every wider view and among the researchers and teachers of landscape architecture the breadth and range of the subject has emerged from a focus on parks and gardens into a concern with the total environment at scales ranging from the local to the global and back again.

One thing that architects have never been short of is theory and this has tended to be a missing element in landscape until recently. The generation of modernists has largely passed through the academic world and somehow post-modernism had less impact on landscape. We have also

Cette citation de Bernard Lassus -même si elle date de 12 ans depuis qu'il a déclaré ces mots, s'est avéré être tout à fait prémonitoire. La Convention Européenne du Paysage venait tout juste d'être signée et pas encore entrée en vigueur à l'époque et dans les années depuis, de nombreuses choses se sont passées. La division traditionnelle entre urbain et rural est toujours avec nous dans une large mesure dans le domaine de la politique sectorielle, et le modernisme qui a encore ses partisans tout en nostalgie a peut-être vu quelque chose d'une résurgence - même la nostalgie de ce qui peut être l'objet de débats. Cependant, la notion de paysage - surtout avec des idées telles que l'urbanisme du paysage - a peut-être pris une racine. Certes, la profession et la discipline de l'architecture du paysage et le paysage associé lié par les "disciplines voisines" prennent une vision plus large de l'ampleur du sujet entre les chercheurs et les enseignants de l'architecture du paysage et la portée du sujet a émergé d'une focalisation sur les parcs et jardins dans une préoccupation avec l'environnement global à des échelles allant du local au global et vice-versa.

Une chose dont les architectes n'ont jamais été à court est la théorie, ce qui a tendance à être un élément manquant dans le paysage